

Dosar nr. 29145/3/2010 (Număr în format vechi 2135/2010)

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ DECIZIA COMERCIALĂ NR. 86/2011 Ședința publică de la 19.01.2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE	IANINA GRADINARU
JUDECĂTOR	VIRGINIA DUMINECĂ
JUDECĂTOR	LILIANA CRÎNGAȘU
GREFIER	MONICA IONESCU

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii de recurs formulată de recurenta SC APROMATCO SA împotriva încheierii din data de 26.08.2010 și împotriva sentinței comerciale nr. 8393 din data de 06.09.2010 pronunțată de Tribunalul București Secția a VI-a Comercială în dosarul nr. 29145/3/2010 în contradictoriu cu intimații SC FORMBY TRADING LIMITED, SC EDEN LLC și TOMA MARIAN.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 12.01.2011, susținerile fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 19.01.2011, când a decis următoarele:

CURTEA

Constată că, prin **sentința comercială nr. 8393/06.09.2010 pronunțată de Tribunalul București - Secția a VI-a Comercială în dosarul nr. 29145/3/2010**, au fost admise cererile de intervenție formulate de intervenienții SC FORMBY TRADING LIMITED, SC EDEN LLC și TOMA MARIAN, încuviințate în principiu prin încheierea

de la 26.08.2010, și s-a respins ca nefondată cererea de depunere și menționare acte formulată de SC APROMATCO SA.

Pentru a reține admisibilitatea cererilor de intervenție în cadrul acestei proceduri, prima instanță a arătat că, reglementarea în mod expres a procedurii de soluționare a cererilor de intervenție în cuprinsul art. 7¹ din OUG nr. 116/2009 le declară implicit admisibile și în cadrul procedurii de înregistrare mențiuni, fiind astfel permisă intervenția instanței ori de câte ori o persoană interesată constată că hotărârea de modificare a actului constitutiv ce se dorește a fi înscrisă nu corespunde voinței sociale, blocând astfel temporar procedura pentru ca verificarea să fie efectuată de un judecător pentru a nu se vătăma siguranța circuitului civil caracterizat de celeritate.

Totodată, instanța a apreciat că dispozițiile art. 335 C.p.civ. permiteau intervenția în procedura necontencioasă, neavând relevanță faptul că dispozițiile art. 46 din Legea nr. 31/1990 republ. recunoșteau în mod expres intervenția doar la o cerere de înmatriculare a unei societăți comerciale sau că intervenienții au la îndemână și alte acțiuni pentru valorificarea intereselor proprii.

În baza unui control formal al cererilor față de limitele procedurii în care a fost sesizată, prin prisma dreptului pretins de fiecare, instanța a reținut că intervenienții justifică un interes propriu în formularea cererilor, fără a antama fondul raporturilor juridice dintre părți ce ar putea fi tranșat doar în cadrul unor acțiuni de drept comun.

În ceea ce privește cererea formulată, instanța a reținut că aceasta are ca obiect doar depunere și menționare acte cu privire la modificarea structurii acționariatului societății, conform Hotărârii Adunării generale ordinare din data de 07.06.2010 și adresei nr. 18857/07.06.2010 emise de Depozitarul Central SA, care confirmă transferul dreptului de proprietate asupra unui nr. de 702.609 acțiuni emise de societate de la Eden LLC către Pengana LLC, în baza procesului verbal de adjudecare directă încheiat la 14.05.2010 și a procesului verbal de luare în posesie nr. 500/2010/30.04.2010.

În acest cadru, în limitele controlului formal al cererii cu care a fost investită, instanța a constatat că cererea petentei nu este însoțită de documentele impuse de art. 134 din Normele metodologice deținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, aprobate prin Ordinul MJ nr. 2594/C/2008 în condițiile în care adresa 18857/07.06.2010 a fost revocată de

instituția emitentă care, prin adresa nr. 23197/26.07.2010, a arătat că a procedat la invalidarea transferului de acțiuni.

Instanța a subliniat faptul că nu poate verifica decât aparența de legalitate, aspectele privind legalitatea Hotărârii AGOA din 07.06.2010 și legitimarea Pengana LLC în calitate de acționar urmând a fi verificate doar de o instanță investită cu soluționarea acțiunii în anulare a hotărârii.

Având în vedere tipul și petitul cererii depuse la ORCTB, apreciate ca neputând fi modificate după sesizarea instanței cu o cerere de intervenție, tribunalul a constatat că petenta nu poate obține pe această cale înregistrarea mențiunii de schimbare a administratorului, menționând și nedepunerea înscrisurilor doveditoare prevăzute la art. 161 din Norme.

Împotriva acestei soluții, a declarat recurs petenta **SC APROMATCO SA**, solicitând casarea sentinței și admiterea cererii sale ca urmare a rejudecării cauzei.

În motivare, recurenta a susținut că prima instanță a reținut în mod greșit că tipul și petitul cererii cu care a fost investit Registrul Comerțului nu pot fi modificate după sesizarea instanței cu o cerere de intervenție și că nu se pot depune înscrisuri suplimentare direct în fața instanței, contrar dispozițiilor OUG nr. 116/2009, încălcând principiul egalității în fața legii și dreptul la apărare.

În ceea ce privește transferul dreptului de proprietate asupra acțiunilor, recurenta a susținut că acesta s-a realizat în temeiul contractului de cesiune nr. 61/16.06.2007 semnat între Formby Trading și Pengana LLC, deja considerat valabil prin sentința comercială nr. 5785/09.04.2009, și a executării silite a unei garanții mobiliare asupra pachetului de 702.609 acțiuni deținute de Eden LLC, iar Depozitarul Central nu poate desființa aceste acte și nu poate declara invalidarea transferurilor.

Totodată, recurenta a considerat că instanța trebuia să țină cont de valabilitatea adevărului emise de Depozitarul Central la data depunerii cererii la registrul comerțului, nu la data judecării cererii de intervenție, și să observe că se depusese Confirmarea din 31.07.2010, care infirma adresa Depozitarul Central din 26.07.2007 și certifica dreptul de proprietate al Pengana LLC înscrisă și în registrul acționarilor conform adresei emise de societate la 16.06.2007.

În motivarea recursului, recurenta a subliniat și detaliat dificultățile pe care le-a întâmpinat Pengana LLC în încercarea de a

intra în posesia și proprietatea acțiunilor din cauza grupului infracțional constituit din asociații societăților cedente și administratorii petentei, unul din dosarele penale întocmite la cererea noului acționar prilejuind și instituirea unui sechestru asigurător asupra pachetului de 702.609 acțiuni emise de societate.

În drept, a invocat dispozițiile art. 49 și urm., art. 299 și urm. C.p.civ.

Prin întâmpinarea depusă la data de 06.12.2010, intimații intervenienți SC FORMBY TRADING LIMITED, SC EDEN LLC și TOMA MARIAN au solicitat respingerea recursului ca nefundat și menținerea soluției primei instanțe ca legală și temeinică.

Dincolo de reluarea argumentelor primei instanțe, intimații au subliniat faptul că recurenta nu a depus o asemenea cerere din eroare, ci pentru că a încercat pe mai multe căi diferite să obțină înregistrarea modificării acționariatului și a schimbării administratorului, toate respinse de instanță în urma cererilor de intervenție formulate.

Totodată, și-au prezentat propriul punct de vedere asupra legalității transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

Analizând hotărârea atacată, prin prisma motivelor invocate, Curtea apreciază nefondat recursul pentru următoarele considerente:

Deși, în petitul cererii de recurs, se menționează și atacarea încheierii pronunțate de prima instanță la data de 26.08.2010, prin care au fost încuviințate în principiu cererile de intervenție, recurenta nu aduce nici o critică punctuală acestei dispoziții și considerentelor ce au stat la baza soluției instanței.

În aceste condiții și îmbrățișând punctul de vedere temeinic motivat al primei instanțe cu privire la admisibilitatea în principiu a cererilor de intervenție, Curtea va trece la analiza recursului împotriva soluției asupra cererii petentei.

Cu prioritate, Curtea subliniază că nu se poate da curs analizei în fond a raporturilor juridice dintre părți, în ciuda amplelor poziții și argumente exprimate de părți, aceasta neputându-se realiza în cadrul procedurii de față, cum s-a reținut în mod temeinic și de prima instanță, ci doar în cadrul unor proceduri de drept comun ce sunt deschise ambelor părți pentru lămurirea aspectului legat de legitimarea în calitate de acționar al societății petente.

Pe de altă parte, întreaga procedură legată de înscrierea și menționarea unor acte în registrul comerțului are caracter necontencios și își păstrează acest caracter chiar și atunci când sunt formulate cereri de intervenție, iar dosarul este înaintat instanței, controlul realizat de judecător fiind limitat la verificarea legalității actelor și faptelor supuse înregistrării sub aspectul îndeplinirii cerințelor legale și formale impuse pentru înregistrare.

Astfel, în acest cadru nu se pot analiza cerințele de fond privind valabilitatea actului, iar acest control extrinsec, de regularitate, nu urmărește stabilirea realității și sincerității conținutului actelor supuse înregistrării.

În soluționarea cererilor, judecătorul avea de ținut cont doar de dispozițiile imperative cuprinse în legile privind registrul comerțului, societățile comerciale sau alte legi speciale cu relevanță în materie, precum și de cerințele impuse de Normele metodologice privind modul de ținere a registrului comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor.

Cu prilejul soluționării cererilor cu care a fost investită, prima instanță a avut în vedere și a respectat aceste limitele ale controlului de legalitate cu care a fost investită.

Totodată, a ținut cont de faptul că dispozițiile OUG nr. 116/2009 instituie o competență generală în favoarea directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate de acesta, care au preluat atribuțiile fostului judecător delegat, doar un număr restrâns de cereri fiind înaintate spre soluționare, cu caracter de excepție, instanțelor de judecată.

Dacă formularea unei cereri de intervenție determină înaintarea dosarului spre soluționare instanței de judecată, conform art. 7¹ din OUG nr. 116/2009, aceasta se va pronunța exclusiv în limita cererii petentei în raport de care s-au înregistrat și cererile de intervenție.

În speță, cererea petentei a avut ca obiect exclusiv depunere și menționare acte cu privire la modificarea structurii acționariatului societății, conform Hotărârii Adunării generale ordinare din data de 07.06.2010 și adresei nr. 18857/07.06.2010 emise de Depozitarul Central SA.

Schimbarea modelului de cerere și propunerea unor noi acte spre depunere și menționare, cum s-a dorit de către petentă, ar fi echivalat cu modificarea obiectului cererii și ar fi condus la încălcarea

competenței generale recunoscute de legiuitor directorului oficiului registrului comerțului și nu instanței.

Dispozițiile art. 7(4) din OUG nr. 116/2009, invocate de recurentă, nu au incidență în cauză deoarece se raportează la procedura desfășurată în limitele competenței generale a directorului oficiului registrului comerțului, iar modificarea obiectului cererii adresate acestuia și înaintată ulterior instanței depășește cadrul unor regularizări ale cererii sau depunerii unor acte în completare pentru susținerea aceleiași cereri.

În cadrul limitelor corect trasate de instanță, s-a stabilit că cererea petentei de depunere și menționare acte nu putea conduce la înregistrarea mențiunii cu privire la administratorul numit prin Hotărârii Adunării generale ordinare din data de 07.06.2010, o cerere cu acest obiect fiind de altfel formulată de petentă în cadrul altui dosar (dosar nr. 31904/3/2010 al aceleiași instanțe, în care s-a pronunțat sentința comercială nr. 8428/06.09.2010 – filele 60-69 dosar recurs).

De asemenea, instanța nu putea da curs cererii de depunere acte cu privire la modificarea structurii acționariatului în condițiile în care înscrisul propus spre menționare fusese revocat de instituția emitentă, orice alte acte neputând face decât obiectul unor alte cereri similare adresate directorului oficiului registrului comerțului.

În final, Curtea menționează că pozițiile exprimate de fiecare parte în cererea de recurs, respectiv întâmpinare evidențiază existența unei vădite stări litigioase între acestea, ce nu va putea fi tranșată decât în cadrul unor acțiuni de drept comun de natură contencioasă, fiind depășite limitele procedurii necontencioasă avută în vedere de legiuitor pentru înscrierea și menționarea unor acte în registrul comerțului pentru opozabilitate față de terți în vederea garantării siguranței circuitului comercial.

Pe cale de consecință, Curtea apreciază drept legală și temeinică sentința atacată și, în baza art. 312 alin. 1 C.p.civ., va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de **recurenta SC APROMATCO SA** împotriva **sentinței comerciale nr. 8393/06.09.2010 pronunțate de Tribunalul București - Secția a VI-a Comercială** în dosarul nr. **29145/3/2010**, în contradictoriu cu **intimații SC FORMBY TRADING LIMITED, SC EDEN LLC și TOMA MARIAN.**

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 19.01.2011.

PREȘEDINTE,
Ianina Grădinaru

JUDECĂTOR,
Virginia Dumineca

JUDECĂTOR,
Liliana Crângașu

GRĂFIER,
Monica Ionescu

Red. Jud. VD./2 ex.
Judecător fond – Ana Maria Mateescu
Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială